

[Bernhard Baunsgaard]

eneste forsøg på at foretage en nøgtern vurdering af, hvad det her vil koste. De konservative og de radikale har tidligere bebrejdet fremskridtspartiet, at det fremsætter forslag, uden at de har hold i virkeligheden. De konservative kommer så her og siger: man kan nok antage, at det hele går lige o-p op, fordi folk vil bestille mere og der kommer mere arbejde i gang. Hvad man taber på gyngerne, sætter man til på karrusellerne, det er omtrent sådan, og så gør det ikke så meget. Det var jo den slags argumentering, vi afviste skarpt, dengang hr. Glistrup var ene om at fremkomme med den her i salen.

Jeg er ked af, at de konservative i så alvorlige spørgsmål har båret sig ad på denne løstagsige måde og ikke er gået ind i en virkelig alvorlig gennemarbejdning af forslaget, før de fremsætter det. Jeg ville ønske, at vi i dag kunne have stået og diskuteret et forslag, som var virkelig alvorligt ment.

Det er jo rigtigt, som det er sagt, at det er mellemindkomsterne, der i Danmark beskattes dræbende hårdt. Jeg kan pege på, at det virkelige bodemiddel, det, som ville kunne lette mellemindkomsterne, virkelig forlænge proportionalstrækket, det er at sige, at folk med store indtægter i fremtiden ikke kan få lov til at få de mange fradrag, i hvert fald ikke når disse fradrag skal give ekstra stor rabat til folk med høje indtægter. Det er jo sådan, at samme fradrag i dag giver næsten det dobbelte i sparet skat, altså i skatterabat. Bare indtægten er høj nok, har man råd til at have fradragene.

Det var jo et meget smukt eksempel, venstres ordfører, hr. Brixtofte, kom med heroppe, da han harcelerede over, at vi vel snart skulle til at betale for bøfkød i forhold til vores socialindkomst. Nå ja, men i dag betaler vi for at bo i forhold til vores skattepligtige indkomst, forstået på den måde, at bare vi tjener tilstrækkeligt, så bliver det billigere at bo. Stiger man i indkomst, falder den udgift, man har til at bo. Det kan ikke være rigtigt. Det opnås ved rentefradraget. Jeg ville ønske, at det havde været sådan noget, de konservative havde bragt ind, så vi kunne tage det alvorligt.

Dette kan vist kun betegnes som et forslag, man fremsætter, for at folk skal tro, at man mener et eller andet på dette område. Men hr. Gammelgaard kan ikke forlange, at vi skal tage det alvorligt herinde.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når hr. Bernhard Baunsgaard vælger at angribe andre partier for ikke at have fuldstændig fast grund under fødderne i de beregninger, de fremfører, så skal han ikke gøre det på den infame måde, at han bare siger det sådan i bred almindelighed, som om sådan var det.

Der er ikke noget som helst eksempel i fremskridtspartiets forslag på, at der ikke har ligget ganske klare og sikre beregninger bag ved det, vi har foreslået. Vi kan være uenige, og vi er stærkt uenige om, hvilken økonomisk politik vi skal føre, om vi skal føre den, som de radikale nu har været med til gennem de sidste 20 år, der ødelægger landet, der gældsætter os, der skaber arbejdsløshed, eller om vi skal forbedre forholdene for den lille mand, for den ældre, for den syge, gennem fremskridtspolitikken.

Hr. Bernhard Baunsgaard kan ikke stå her og bare i bred almindelighed ud i den blå luft slynge ud, at der skulle have været noget som helst fremskridtsforslag, der ikke var ganske klart og sikkert funderet i sit grundlag. Vi har stillet nogle ændringsforslag om besparelser på finanslovsforslaget. Det er måske noget, hr. Bernhard Baunsgaard har bemærket i sine år herinde.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jå, det er jo netop det, jeg har bemærket. Det, jeg tænkte på, og det, jeg gerne skal henvise til, var, da daværende finansminister Knud Heinesen gennemgik følgerne af de besparelsesforslag, fremskridtspartiet havde stillet til finanslovsforslaget, hvor der ikke fulgte beregninger med for den enkelte familie. Det blev ganske klart afsløret af finansminister Heinesen, at det ville medføre, at de svage i samfundet fik det dårligere. Det var det, jeg tænkte på.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg skal sørge for, at hr. Bernhard Baunsgaard i sin påskepost finder hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s svar på de ting, sådan at hr. Bernhard Baunsgaard vil kunne se, at hr.